

19-01-2023 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

19-01-2022 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

† Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου.

† Ἀρσενίου Κερκύρας,

† Μάρκου ἀρχιεπ. Εφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ιουν. 1444),

† Μακαρίου ὁσ. ἱεροδιακόνου τοῦ Πατμίου.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄

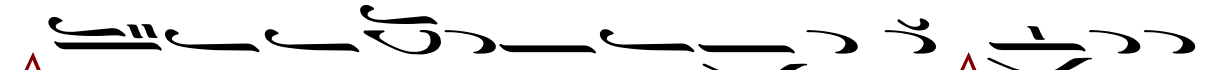
Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι
Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης,
θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε, νηστεία,
ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβών,
θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν
πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι
σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ
ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα... (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α΄

^Π
^κ
^π
^γ Τῆς ἐ ρ η μου πο λι της και εν σω μα τι
Α γ γε λος και θαυ μα τουρ γος α νε δει ει
χθης Θε ο φο ρε Πα τη ρ η μων Μα κα ρι ε ^π
^γ νη
σ τει α α γ ρυ πνι α προ σευ χη ^Δ
^δ ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων ^π
^γ θε ρα πευ εις τους νο

 σουντας και τας ψυχας των πι στει προς τρε

 χοντων σοι Δοξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν

 δο ξα τω σε ε στε φα νωσαντι δο ο ξα

 τω ε νεργουντι δι α ου πασινι α α μα

 α α τα π

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Ἦχος α'.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς
 Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως, πηγὴν ζωῆς
 τὸν Κύριον, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσῳζε
 τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἦχος Πα Δι

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Χ Π
 Α **Σ**υλλα βου σα Α φλε

 κ
 τως το πυρ της Θε ο τη τος και τε κου σα Α

σπο ο ρως πη γην ζω ης τον Κυ ρι ον ^πΚε χα
ρι τω με νη θε ο το ο κε πε ρι σω ζε
τους σε μεγα λυ νον τα ^πα ^πας

Πέμπτη πρωΐ.

Ἦχος πλ. β΄

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικά

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου, παρεγένου
Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδούς αὐτοῖς, ἐλθε καὶ μεθ’
ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ως εν με σω των Μαθη των σου πα

ρε γενου Σωτηρ την ει ρηνην διδους αυ

τοις ελ θε και μεθ η μων και σω ω σον η

μα ας

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν.

Ως φῶς σταλέντες ἐπὶ γῆς, ἐφωτίσατε
πάντας, σοφοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, καὶ ἐν
δόγμασι θείοις διώξαντες, πολυθείας
σκοτασμόν, καὶ λάμπαντες τὸν τῆς Τριάδος

φωτισμόν, καὶ σώσαντες λαοὺς πολλούς, ἐκ
πλάνης ἀφεγγοῦς, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία, τοῦ γένους
τῶν Χριστιανῶν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε
ἐλπίζοντες εἰς σε μὴ ἀστοχήσωμεν
ῥυσθείημεν διὰ σου τῶν περιστάσεων
συ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν,
ἕτερα Καθίσματα Ἀποστολικά
Ἦχος πλ. β'

Τῶν Ἀποστόλων σου ἡ μνήμη Κύριε,
ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ
γὰρ ἀγάλλεται ἡ Οἰκουμένη· διὸ δίδου ἡμῖν ταῖς
αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῶν Ἀποστόλων σου ἡ μνήμη Κυρι
ε ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἑ
δεμ ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται ἡ οἰκου
μένη διὸ δίδου ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱ
κεσίαις εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔ
λεεός

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ
στερέωμα.

Ἡ δωδεκάς τῶν Ἀποστόλων Κύριε,

δωδεκάπυρσος ὡς ἥλιος, ὥφθη τῇ γῇ· δι' αὐτῶν
γὰρ ἐμάραντας, πλάνης τὴν βλάβην, δι' αὐτῶν
καταυγάζεις ψυχάς, τῶν σῶν δούλων, δι' ὧν καὶ
ἡμᾶς, σῶσον εὐσπλαγχνε.

Δ. Η δω δε κας των Α πο στο λων Κυ ρι
ε δω δε κα πυρ σος ως η λι ος ω φ θη τη
γη .6 δι αυ των γαρ ε μα ρα νας π λαν η ης την
βλα βην .6 δι αυ των κα ταυ γα α α ζεις ψυ
χας των σων δου λων .6 δι ι ων και η μας σω
σον ευ σπλα γχνε ε .6

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. β΄ . Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Ἀγία Δέσποινα Ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
Μήτηρ, ἡ τῶν ἀπάντων ποιητήν, ἀπορρήτως
τεκοῦσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς,
ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς
λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι

ἁμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα ἕτερα

Ἦχος πλ. β'

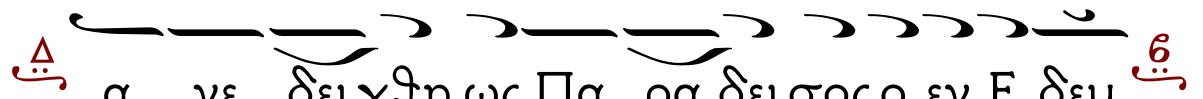
Τῇ σαγήνῃ τῆς ἐνθέου πίστεως, τὰς διπλόας ἀνατρέψαντες οἱ ἄλιεις, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος εἴλκυσαν πάντας, καὶ παρέσχον αὐτοὺς τῷ Θεῷ εὐσεβοῦντας, καὶ τοῦτον αἰεὶ μεγαλύνοντας.

Τῇ σα γη νη της εν θε ου πισ τε ως τας
δι πλο ας α να τρε ψαν τες οι α λι εις
εκ βυ θου μα ται ο τη τος ει λ κυ υ σαν παν τας
και πα ρε σχον αυ τους τω Θε ω ε ευ σε
βουν τας και του τον α ει ει με γα λυ υ
νο ον τα ας

Μαρτυρικὸν. Ἦχος πλ. β'

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῶν Ἀγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς παράδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις. Διὸ παράσχου ἡμῖν, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

 Των Α γι ων σου η μνημη Κυ ρι ε

 α νε δειχθη ως Πα ρα δει σος ο εν Ε δεμ

 εν αυ τη γαρ α γα λ λε ται πα σα α η κτι σις

 δι ο πα ρα σ χου η μιν τη αυ των πα α ρα

 κλη σει ει ρη η νην και το με γα ε ε

 λε ο ος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους

σου.

Εν τω Να ω ε στω τες της δο ξης σου εν
ου ρα νω ε στα α α ναι νο μι ζο μεν Θε
ο το ο κε πυ λη ε που ρα νι ε αν νοι
ζον η μιν την θυ ραν του ε λε ου ους σου ου

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Εἰρμὸς.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἄβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὥδῃν, ἐβόα ἄσωμεν. (Δὶς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς πεφυκότες τοῦ κόσμου φωτιστικαῖς, θεηγόροι λάμπεσι, καταυγάσατε ἡμᾶς, καὶ παθῶν λυτρώσατε νυκτός, καὶ ὁμίχλης πειρασμῶν, θεομακάριστοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀρχοντας γῆν ἐπὶ πᾶσαν Πνεῦμα ὑμᾶς, τὸ σεπτὸν κατέστησε, τοῦ Κυρίου Μαθηταί, τοῦ ἀέρος ἄρχοντας· διό, ἐτροπώσασθε πιστούς, ἐκλυτρωσάμενοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ αὔλου ὡς φωταυγεῖς, ἀναφθέντες ἄνθρακες, τὰ ὑλώδη μου σοφοί, πάθη καταφλέξατε πρὸς φῶς, ἀπαθείας καὶ ζωῆς, καθοδηγοῦντές με.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις καὶ Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων Κύριε, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, καὶ τῆς κυησάσης σε Ἀγνῆς, κατοικτείρησον λαόν, ἡμαρτηκότα σοι.

Ἄλλος κανὼν τοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου

ᾠδὴ α΄ . Ἦχος πλ. β΄

Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, χαρμονικῶς Πάτερ σοφέ, ἐπὶ γῆς τῶν ἐν πίστει, συμφώνως ἀνυμνούντων σε, πᾶσαν λύπην καρδίας, πονηρὰν διασκέδασον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατὰ παθῶν βλαβερῶν, κατὰ ἐχθρῶν φθοροποιῶν, κατὰ πάσης τοῦ πλάνου, κακίας νῦν ἐνίσχυσον, τοὺς τῇ σκέπῃ σου Πάτερ τῇ ἁγίᾳ Νικόλαε, πίστει προστρέχοντας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τραυματισθέντας ἡμᾶς, ὑπ' ἁοράτων τοξευτῶν, τῇ μοτώσει τῆς σῆς Νικόλαε πρεσβείας, περιποίησαι, ὅπως ὑγιῶς βηματίζωμεν, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδοὺς.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ συνυπάρχων Πατρί, ὁ συναἰδιος Υἱός, ἐπ' ἐσχάτων βουληθεὶς, κατώκησε τὴν μήτραν σου, εἰς ἡμῶν Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ἔπερος Κανὼν τοῦ Μηναίου

Ὡς δὲ α'. ἦχος δ'

Χοροὶ Ἰσραήλ, ἀνίκμοις ποσὶ

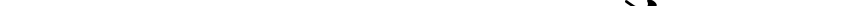
Στίχ. Ὅσπε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, Πάτερ νῦν συναυλιζόμενος, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν πανίερόν σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντας· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται. **(Δίς)**

$\chi^B_\Gamma \frac{\omega}{\vartheta_{ei}} + \frac{\omega}{\phi \omega} \tau_i + \lambda \mu \rho \mu \epsilon \epsilon \nu o s$

καὶ συντοῖς Ἀγγελοῖς ^Δ Πατρὶν ^Π συν αὐ

 λι ζο με νος ⁶λ ταις πρε σβει αις σου σω ζε ^{π9}

 τους ε πι τε λου ουν τας την πα νι ε

ρον σου ^Μμνήμην ^δεν ^Παγαλλιᾶσαι βο

ων τας ^Δ ^Μ ^Β
^π ^q Α ασωμεν τω Θε ω η μων ο τι δε
^Μ

δο ξασται

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁδὸν πρὸς ζωὴν στελλόμενος,
ἀμεταστρεπτί, ταύτην Παμμάκαρ διήνυσας,
ἐκφυγὼν τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων
ταραχὰς διεσκέδασας, ἐν ἀγαλλιάσει
κραυγάζων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

Ὁδὸν πρὸς ζωὴν στελλόμενος
ἀμεταστρεπτί ταύτην Παμμάκαρ δι
ήνυσας ἐκφυγὼν τοὺς θορύβους καὶ τὰς
τῶν δαιμόνων ταραχὰς διεσκέδασας ἐν
ἀγαλλιάσει κραυγάζων Ἄσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα, ταῖς
ἀσκητικαῖς, σοῦ παλαίστραις τῷ θείῳ Πνεύματι,
καὶ τῇ τούτου κυβερνώμενος θείᾳ δυνάμει, ἐν

ἀγαλλιάσει ἐβόας· Ἐσώμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι
δεδόξασται.

B
 6λ Νε κρω σας σαρκος το φρο νη η μα 6λ ταις
 α σκη τι καις σου πα λαι αι στραις τω θει
 ω Πνευ μα τι 6λ και τη του του κυ βερ νω
 με νος θει ει αδυ να μει 6λ εν α γαλ λι α σει
 ε βο ας Δ M B π 9 Α α σω μεν τω Θε ω η μων ο
 M
 τι δε δο ξα σται 6λ

Δόξα...

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες, τὴν διηνεκῇ,
ἀγαπήσας Πάτερ τερπνότητα, ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου, ἔνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἑορταζόντων,
καὶ ἀγαλλιάσει βοώντων· Ἄσωμεν τῷ Θεῷ
ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Β Μ Παν τα τε τερ πνα κα τε λι ι πες την

δι η νε κη α γα πη σας Πα α τερ τερ
 πνο τη τα εν τω οι κω Κυ ρι ου εν θα
 η χος των ει λι κρι νως ε ορ τα ζον
 των και α γαλ λι α σει βο ων των Α α
 σω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ζα σται

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀχρονον υἱὸν ἀνάρχου Πατρός, σάρκα δι'
 ἡμᾶς, τοὺς ἀνθρώπους Ἀγνή γενόμενον, ἐν
 γαστρὶ συλλαβοῦσα, ὑπὸ χρόνον τοῦτον,
 τέτοκας ἀνερμηνεύτως, ᾧ καὶ γεγηθότες
 βοῶμεν· Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἀχρονον υι ον α ναρχου Πατρος
 σα ρ κα δι' η μας τους αν θρω πους Α γνη
 γε νο με νον εν γα στρι συλ λα βου σα

υ πο χρο νον του τον ^Δ τε το κας α
 νερ μη νευ τως ⁶ ω και γε γη θο τες βο
 ω μεν ^π Α ασωμεν τω Θε ω η μων ο τι δε
 δο ξασται ⁶

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

ᾠδὴ γ΄ . Ἦχος πλ. β΄

Ὁ Εἰρμός

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα ταῖς ὑμῶν, γλώσσαις ἀναχωνεῦσαν, ἐπελεύσει φρικώδει, συντριβέντας πρὸς ζωήν, καινοποιεῖ δι' ὑμῶν, τοὺς ἀνθρώπους ἑνδοξοὶ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν γνώσει Λόγε πλημμελῶν, ποίαν ἔξω συγγνώμην, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης; διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, οἴκτειρόν με τὸν αὐτοκατάκριτον

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ μιμησάμενοι Χριστοῦ, τὰ σωτήρια πάθη, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ χρόνια καὶ δεινά, ἰάσασθε ἰατροί, πεφυκότες ἑνδοξοὶ Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡμαρτηκότα με Χριστέ, διὰ τῶν
Ἀποστόλων, καὶ τῆς σὲ κυησάσης, ἐπιστρέψας
ὡς Θεός, ἐλέησον καὶ πυρός, αἰωνίου Σῶτερ
ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου

Ὡδὴ γ' . Ἦχος πλ. β'

Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρα,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νίκην σαφῶς, κατὰ τῶν ψυχοφθόρων ἥρας παθῶν ἡμῶν Νικόλαε παμμάκαρ· ὑφ' ὧν ἡμᾶς πάντοτε, πορθουμένους χαλεπῶς, σαῖς προσευχαῖς ἀπολύτρωσαι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέλη σαρκός, νεκρώσας ἐγκρατεία, πρὸς τὴν ζωὴν, μετέβης τὴν ἀγήρω, ἣν καὶ ἡμᾶς πρέσβευε, ἀπολήψεσθαι σοφέ, χαρμονικῶς εὐφημοῦντάς σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπισκοπῶν, ἡμᾶς ἐξ οὐρανίου περιωπῆς, μὴ παύσῃ Ἱεράρχα, ἀποσοβῶν ἅπαντα, τὰ τοῦ βίου δυσχερῆ, σαῖς πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσιν ἡμῖν, Ἀγνή ἀμαρτημάτων, τὸν Λυτρωτὴν, δοθῆναι ἐκδυσώπει, τὸν σκοτασμὸν Ἄχραντε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀεὶ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σκεδάζουσα.

Κανόνας τοῦ Ἀγίου.
Ὡδὴ γ' Ἦχος δ'
Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε,

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμῳ ὑποκύψας Πνεύματος, οὗ τῇ
πανοπλίᾳ, περιφραζάμενος Ὅσιε, οὐ τῷ νόμῳ
τῆς ἁμαρτίας, τὴν προαίρεσιν ὑπέκλινας.

Μο ο μω υ πο κυ ψας Πνε ευ μα α τος
ου τη πα νο πλι ι α πε ρι φρα ζα α με
νος Ὅ σι ε ου τω νο ο μω της α μα ρ τι
ας α ι την προ αι ρε σιν υ πε κλι νας

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων θεοφόρε,
τὰ ἐπὶ γῆς καταλέλοιπας, διὰ πόνων τῆς
ἐγκρατείας, ἀνενδότης κουφιζόμενος.

Ἄ νω π ρ ος Θε ο ν το φ ρ ο ο ν η η μα
ε χ ω ν Θε ο φ ο ο ρ ε τ α ε π ι γ η ης κα τ α

λε λοι πας ⁶λ δι α πο ο νων της εγ κρα τει
^M
 ας ^Δα νεν δο τως κου φι ζο με νος ⁶λ

Στίχ. "Ο σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήξας τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως, τῇ ὑπερφυεῖ,
 καὶ καθαρᾷ πολιτεία σου, θεοφόρε τῶν ὑπέρ,
 φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν.

^B⁶λ Ῥ η ξας τα δε σμα της φυ υ σε ε ως ^π9
^M
 τη υ περ φυ ει και κα θα ρα α πο λι
 τει α σου ⁶λ θε ο φο ο ρε των υ περ φυ σιν
^M
 ε κο μι σω την ενε ργειαν ⁶λ

Δόξα...

Ἵνα τῷ Θεῷ Μακάριε, ἐν ἀταραξία,
 προσομιλήσης ἐπ' ἔρημον, κατοικῆσαι Πάτερ
 προείλω, τῶν θορύβων μακρυνόμενος.

^B⁶λ Ἰ να τω Θε ω Μα κα α ρι ι ε ^π9 ^Mεν

α τα ρα ξι ι α προ σο μι λη η σης επ
ε ρη μον κα τοι κη σαι Πα α τερ προ ει
λω των θο ρυ βων μα κρυ νο με νος

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ
διαφερόντως, ὡς εὐεργέτης φιλάνθρωπος, τὴν
σὴν μήτραν ἀπεριγράπτως, Θεομῆτορ
κατεσκήνωσεν.

Ὡ ω σαι βου λη θεις τον α αν θρω ω
πον ο δι α φε ρο ον τως ως ευ ερ γε ε
της φι λαν θρω πος την σην μη η τραν α
πε ρι γρά πτως Θε ο μη τορ κα τε σκη νω
σεν

Ὡδή γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμὸς . Ἦχος δ'

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ
ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Ἦχος Γτος

Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε
καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο
δύναμιν διὰ τοῦτο ἐστερεώθη
ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου

Κάθισμα Ἦχος α΄
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

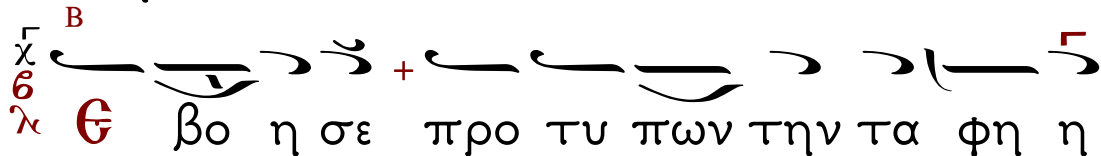
Ἀσκήσεως πυρί, ὥς χρυσὸς ἐν καμίνῳ,
Σοφὲ δοκιμασθεῖς, ὀβρυζότερος ὥφθης· διὸ
πρὸς οὐράνια, μετηνέχθης βασιλεία· ὅθεν πίστει
σε, ἀνευφημοῦντες βοῶμεν· Χάριν ἔλεος, καὶ
ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν Πάτερ αἵτησαι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα,
κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα
ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· Πῶς ἐνέγκω
σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱὲ μου, συγκατάβασιν, καὶ
τὰ ἐκούσια πάθη; Θεὲ ὑπεράγαθε.

ᾠδὴ ς΄.
Ἦχος δ΄· Ὁ Εἰρμὸς

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν
τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει
δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
τῶν δυνάμεων.

βοήσε προ τυ πων την τα φη η

ην την τρι η μερον ο Προ φη της Ι ω

νας ⁶λ εν τω κη η τει δε ο μενος ⁶λ εκ
φθο ρας με ρυ υ σαι ^Δλ Ι η σου Βα σι λευ
των δυ να μεω ω ω ⁶λ ων

Κοντάκιον

Ἦχος δ΄

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας,
ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥς περ ἀστέρα ἀπλανῆ,
φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων,
Μακάριε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος

Τὸν τοῦ Κυρίου ἐραστήν, τῶν Μοναστῶν τὸ
κλέος, θαυμάτων τὸν ταμίαν, Μακάριον τὸν
μέγαν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς· οὗτος γὰρ τῷ
φέγγει τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, ὥς ἥλιος ἐξέλαμψε,
φωτίζων τοὺς ἐν σκότει ὑπάρχοντας παθῶν καὶ
ἀμαρτίας, καὶ ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων τὴν
ζοφερὰν πλάνην ἀνενδότως. Διὸ καὶ ποταμοὺς
πλουσίων θαυμάτων, ὥς ἐκ κρήνης λογικῆς
ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς ῥωννύει τῶν
ἐκβοώντων· Πατέρων Πάτερ, Μακάριε Ὅσιε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΙΘ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ
ἀναχωρητοῦ, καὶ τοῦ Ὁσίου Μακαρίου τοῦ
Ἀλεξανδρέως.

Στίχοι

Θανοῦσα θείων ἡ δυὰς Μακαρίων,

Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.

Γῆν μακάρων λάχον ἐννεακαιδεκάτη
Μακάριοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἁγίας
Μάρτυρος Εὐφρασίας.

Στίχοι

Ψεύδει σοφῶ φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὕβριν,

Ἀθλεῖς ἀληθῶς ἐκ ξίφους Εὐφρασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ εἰς τὸν Ναὸν τῶν ἁγίων
Ἀποστόλων Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν
ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Στίχοι

Ἔχει νεκρὸν σὸν ἡ καλὴ μετοικία,

Καλῶ γάρ, ὥς σύ, τοὺς Ἀποστόλους Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τελεῖται ἡ ἀνάμνησις τοῦ
ἐν Νικαίᾳ μεγίστου θαύματος, ὅτε ὁ Μέγας
Βασίλειος διὰ προσευχῆς ἀνέωξε τὰς πύλας τῆς
Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς
Ὁρθοδόξοις.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἰχθὺς ὁ

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν
δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος ἥτος ἄν
 ἄν του μεν εὐ λο γου μεν και
 προσκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ἥ

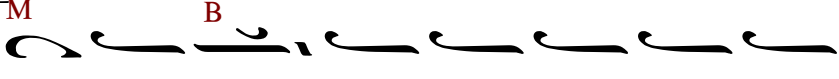
Παῖ δας εὐ α γείς ἐν τῇ κα μι
 νω ὁ το οκος τῆς Θε ο το κου δι ε
 σω σα το το τε μεν τυ που μενος νυν
 δε ἐνεργου μενος τὴν οἰ κου με νην α πα

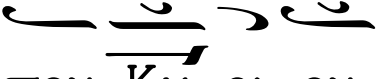
σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν ^Δτον Κυ ριον
υ μνει τε τα ερ γα ^πκαι υ περ υ ψου τε ^Δεις
παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμωτέρα Ὕψους ἤχου

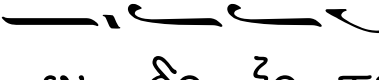
Στίχος α' ^{χ^Μ}₆ ^Β
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

 τον Κυ ρι ον ⁶_λ και η γαλ λι α σε το

 πνευ μα μου ^{χ^Γ}₆ ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

 τη ριμου ⁶_λ ^Β

⁶_λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶_λ και ⁺

 εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶_λ την α δι α φθόρως Θε ον Λογον τε κου

 σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

 μεν ⁶_λ

Στίχος β' ^{χ^Β}₆ ^λ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶λ
⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι μ ⁶λ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φι μ
⁶λ την α δι α φθ ο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶λ
 Σπύχος γ' ⁶λ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν ⁶λ

Σπύχος ε' ⁶λ ⁶λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶λ πει νων τας ⁶λ ε

νε πλη σεν α γα θων ^Δ και πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους ⁶λ
^Μ

⁶λ ^Δ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

^Π ^Δ φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
κουσαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶

Σπῆχος στ' ⁶ Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶ τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος ⁶

⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Μηναίου
Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε,
τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν
εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν.

Ἦχος Γτος
λ

Εὖ αμενοτης παρακοης νοσημα
τιτην κατاران εισωκισατο σου δε Παρ
θενε Θεοτοκε πτωτης κυοφορι
ας βλαστηματι τω κοσμω την ευλογι
αν εξηνθισας οθεν σε παντες μεγαλυ
νομεν

Ἦχος Γ'τος Βου

ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς δῶμα κα
ριζεῖν σὲ τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειμα
καρίστον καὶ πανάμωμον τὸν δῶ και μὴ
τέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τῆ τιμιώ
τεραν τῶν Χερουβὶμ δῶ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ τὴν ἀδιὰ φθο
ρῶς Θεοόν Λογοντεύουσαν τὴν ὀντως
Θεοτοκόν σε μεγαλύνουμένη ἐν

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἀγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας
σαυτόν, ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθη, καθυποτάξας
τῆς σαρκός, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Πατὴρ ἡμῶν
θεοφόρε.

Θεοτοκίον

Ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν
ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνὴ τοὺς σοὺς δούλους,
φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτήμεθα
μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Ἀἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Ο**ν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων.

Ἀποστολικά

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. β'.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστέ, ἐν πλοίῳ
χειμαζόμενοι, ἀνεβόων· Διδάσκαλε, σῶσον ἡμᾶς,
ἀπολλύμεθα, καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν·
Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν
ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστέ ἐν
πλοίῳ χειμαζόμενοι ἀνεβόων· Δι
δάσκαλε σῶσον ἡμᾶς ἀπολλύμεεθα
καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν Φιλάνθρωπε
Σωτὴρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγ
κῶν ἡμῶν δεόμεεθα

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν

εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ Δογμάτων, καὶ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει, τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σου, ὧν ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κυ ρι ε οι Α πο στο λοι κα τε λα βον
πο τε μεν το βα α θος της θα λα ας σης δι
α δι κτυ ων πο τε δε το υ υ υ ψος της
Βα σι λει ει ας δι α δογ μα των και τη
μεν τε ε ε χνη τον α κα τα λη πτον

Α γι ας ο Θε ος η μων ^{6.} α γα λ λι α
σθε και ευ φραι νε σθε παν τες οι δου λοι αυ του
^{6.} υ μι ι ιν γαρ η τοι μα σε τον στε φαν ον
και την Βα σι λει αν αυ του ^{6.} α λ λ αι του ου
μεν ^{ζ'} και η μων μη ε πι λα α θη σθε
^{6.}
ε

Δοξαστικὸ τῶν Ἀποστίχων . Ἦχος $\frac{\text{Γ}}{\text{Δ}}$ Πα^ρ

$\frac{\text{M}}{\text{X}}$ $\frac{\text{Π}}{\text{π}}$ $\frac{\text{Γ}}{\text{q}}$ Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι
 $\frac{\text{N}}{\text{π}}$ $\frac{\text{Π}}{\text{q}}$ ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα
 $\frac{\text{π}}{\text{q}}$ α α α τι

$\frac{\text{B}}{\text{π}}$ $\frac{\text{Γ}}{\text{q}}$ Ε λαμ ψαν τα κα λα α ερ γα α σου ω ω
ω ς η λι ι ο ο ς $\frac{\text{B}}{\text{λ}}$ ε πι της γης και
 $\frac{\text{Π}}{\text{Δ}}$ αι εν ου ρα α νω $\frac{\text{Δ}}{\text{λ}}$ Χρι στου θε ρα πο ον
Μα α κα α α ρι ι ι ι ε $\frac{\text{Π}}{\text{q}}$ ορ θο δο ξω
 $\frac{\text{B}}{\text{Π}}$ ω ς γα ρ ε κη η η ρυ ζα ς η η μιν $\frac{\text{Δ}}{\text{λ}}$ την
α λη θη και α μω ω μη η η τον Πι ι
 $\frac{\text{B}}{\text{Π}}$ ι ι ι στι ιν Χρι ι ι στου $\frac{\text{Δ}}{\text{π}}$ δι ο ο

Ι Ι ΚΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΤΕΥ Ε Δ Ο ΣΙ
Ε Ε Ε Πα α α τε ερ εν τη μνη η η μη
η σου Θε ο φο ο ο ο ρε δω ρη θη ναι
η μι ι ι ν το με ε γα α ε λε ε ο ος

Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς
ἔβλεψεν, Ἀμνάς ἡ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ
μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς
ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε;
πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε
προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν
ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'

Ἦχος ^Π
 Ἦχος ^π ⁹ **Γ**ης ε ρη μου πο λι της και εν σω μα τι
 Α γ γε λος και θ αυ μα του ρ γος α νε δει ει
 χ θ ης Θε ο φο ρε Πα τη ρη μων Μα κα ρι ε ^π ⁹ νη
 σ τει α α γρυ πνι α προ σευ χη **Δ** ου ρα νι α χα
 ρι σμα τα λα βων ^π ⁹ θε ρα πευ εις τους νο
 σουν τας **Δ** και τας ψυ χας των πι στει προς τρε
 χον των σοι ^π ⁹ Δο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν
Δ δο ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι **Δ** δο ο ξα
 τω ε νε ργουν τι δι α ο ου **Δ** πα σινι α α μα
 α α τα ^π ⁹

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ

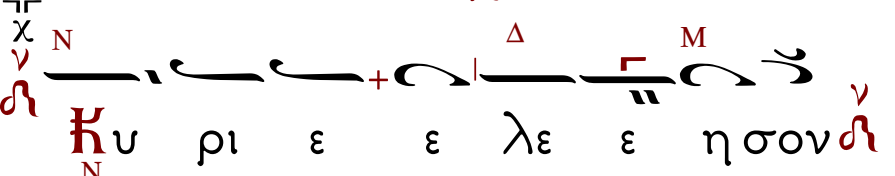
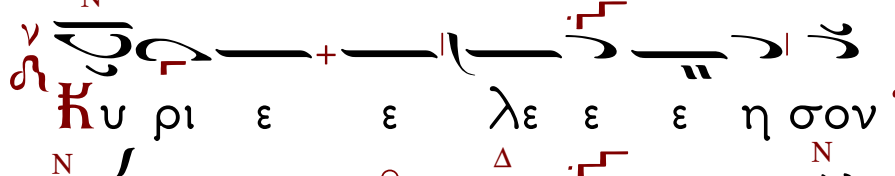
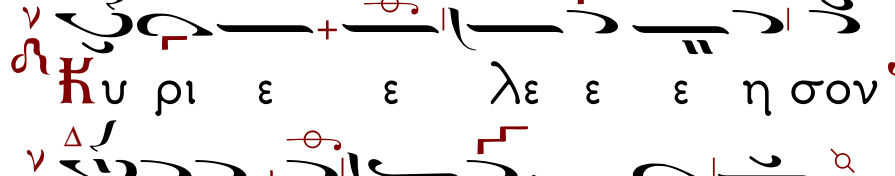
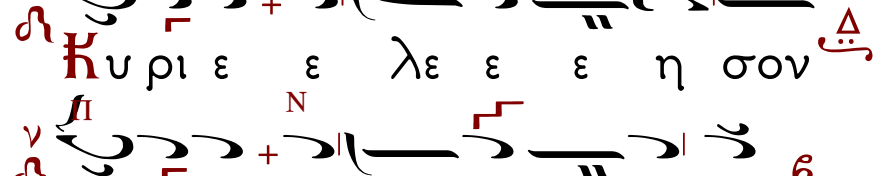
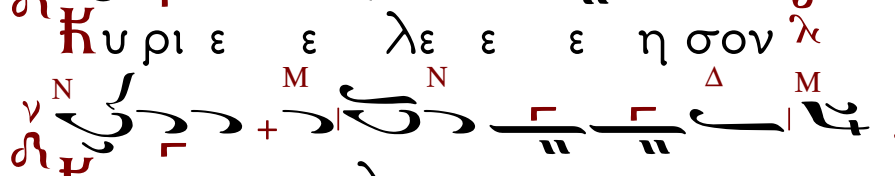
Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῳ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

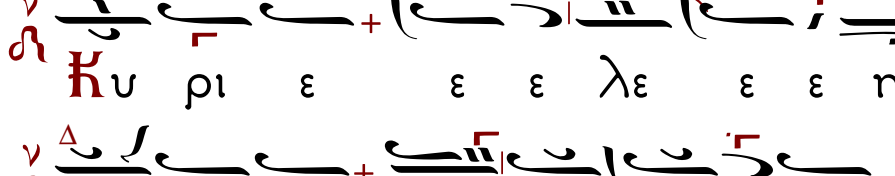
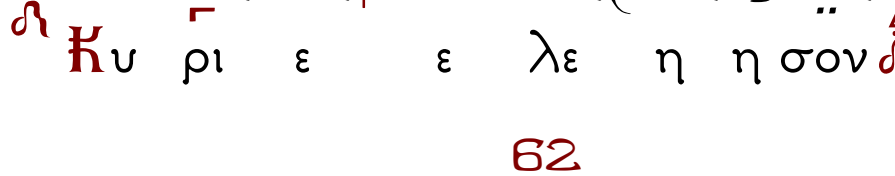
Ἦχος ♪ Πα — Δι

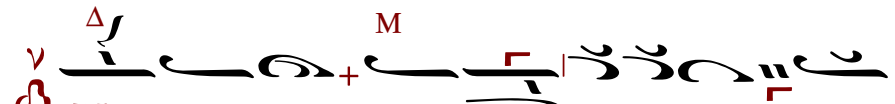
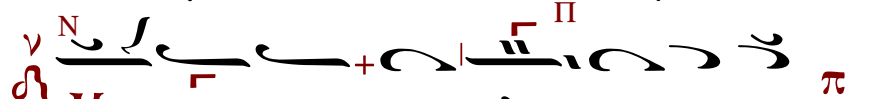
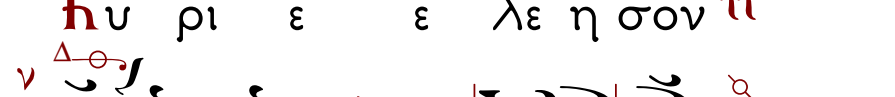
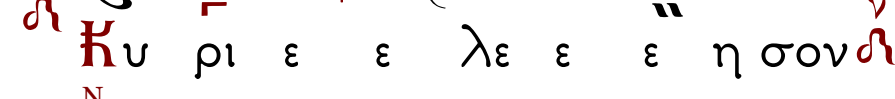
Ἢ Τὸν α μη το ρα εν ου ρα νω υ περ
εν νοι αν και α κο ην ε πι γης α
πα α το ρα ε τε κες αυ τον θε ο το κε ι
κε τευ ε υ περ των ψυχων ημω ω ων

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ
Ἦχος πλ. Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δ΄

μη ην

Σπχ. α' για θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

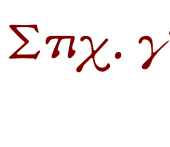
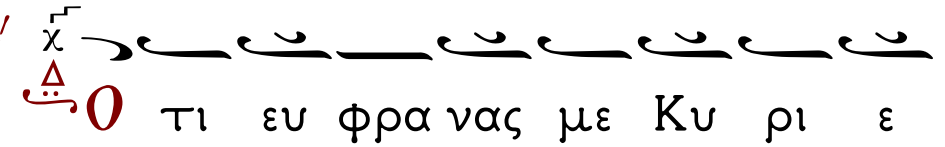
Σπχ. β' Του α να γ γε λειν τω πρω ι

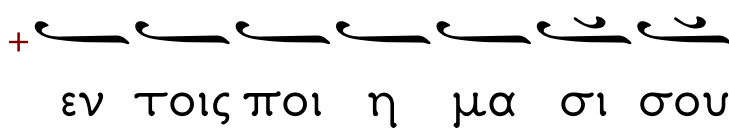
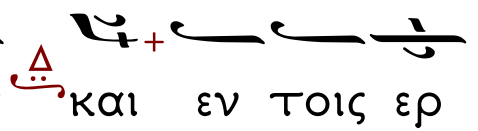
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

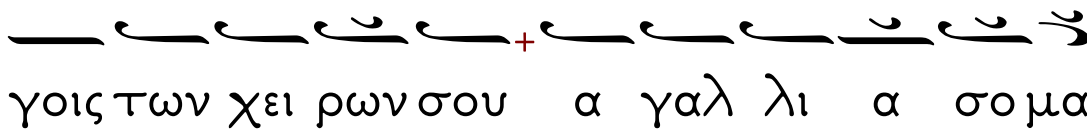
σου κα τα νυ κτα

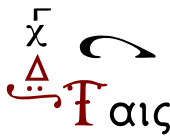
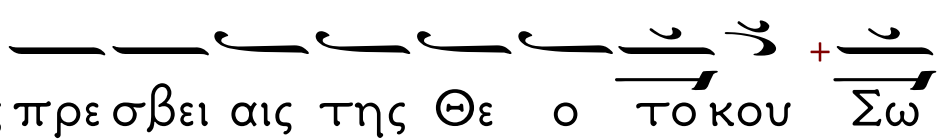
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

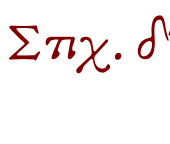
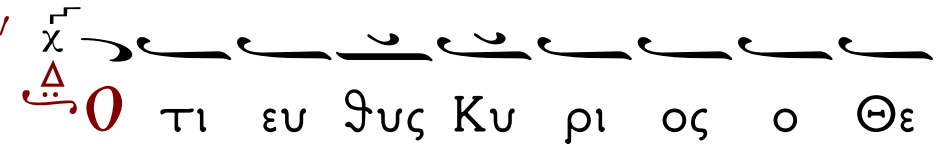
Σπχ. γ'   τι ευφρανas με Κυ ρι ε

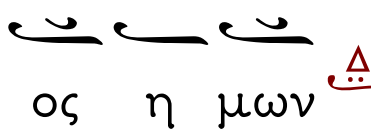
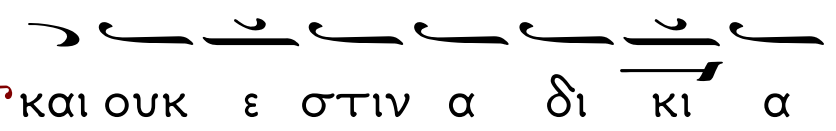
 εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις ερ

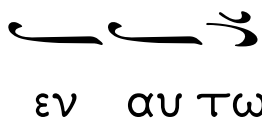
 γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

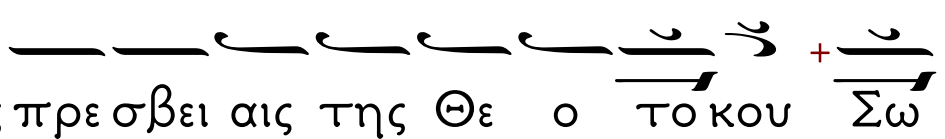
  ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ'   τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

 ος η μων και ουκ εστιν α δι κι α

 εν αυ τω

  ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δ'

Ἄμην

Σπχ. α' Ο Κύριος ἐβασιλευ

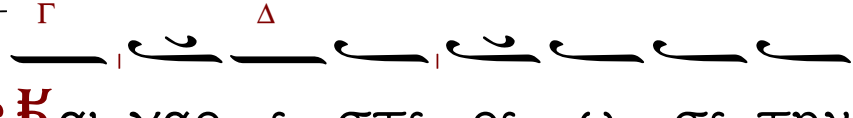
σεν ἐπρεπείαν ἐνεδυσάτο

ἐνεδυσάτο Κύριος δυνάμιν καὶ

περιέζωσάτο

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ

μᾶς Κύριε

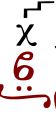
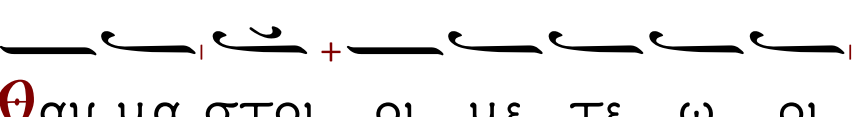
Σπχ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

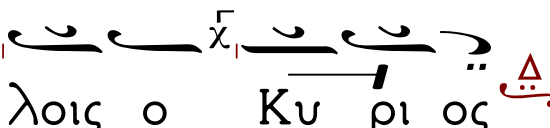

 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

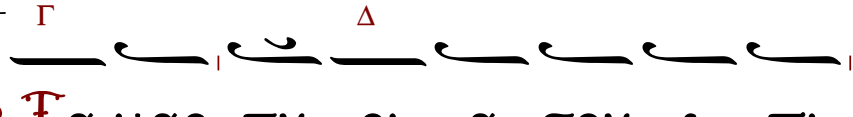
Σπχ. γ'
 Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σωσον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

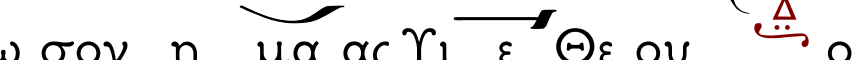
και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δ'

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι η μων

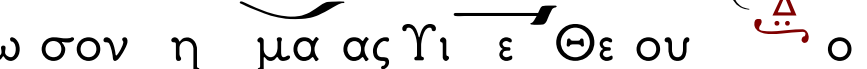

εν Α γι οis θ αυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοιs α λα λα ζω μεν αυ τω

εν Α γι οis θ αυ μα στοs

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

ᾠ σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας
Σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'

Π
Γ
π
q
F
ης ε ρη μου πο λι της και εν σω μα τι
Αγ γε λος και θ αυ μα τουρ γος α νε δει ει
χθης Θε ο φο ρε Πα τη ρη μων Μα κα ρι ε π
q
νη
σται α α γρυ πνι α προ σευ χη ρ
ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων π
q
θε ρα πευ εις τους νο
σουν τας ρ
και τας ψυ χας των πι σται προς τρε
χον των σοι π
q
δο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν
ρ
δο ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι ρ
δο ο ξα
τω ε νε ργουν τι δι α οου ρ
πασινι α α μα
α α τα π
q
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐν τοῖς Μύροις, ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἁθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

$\frac{\pi}{\eta}$ Π
 χ π η Θ μη τραν παρθε νι κην α γι α σας τω
το κω σου Δ και χει ει ρας του Συ με ων
ευ λο γη η σας ως ε πρεπε π προ φθα σας
και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος π
αλλ ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις το πο
λι τευ μα Δ και κρα ται αι ω στον βα σι λεις

ουσ η γα πη η σας ο μο νος φι λα αν θρω
ω πο ο ο ος

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΕΜΠΤΗ ΑΒ΄ ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ
Ἀνάγνωσμα **4:7-17, 5:1-9**

Ἀδελφοί, ὑποτάγητε τῷ Θεῷ. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν· ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. Καθαρίσατε χεῖρας ἁμαρτωλοὶ καὶ ἁγνίσατε καρδίας δίψυχοι. Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί. ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητῆς νόμου, ἀλλὰ κριτῆς. Εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης καὶ κριτῆς, ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον; Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· σήμερον καὶ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν

ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἓνα καὶ ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν· οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὐρίου· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γὰρ ἔσται ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ καὶ ἀφανιζομένη· ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν. Εἰδότες οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν. Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν, ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἱὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὥς πῦρ· ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. Ἴδου ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν κράζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν. Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὥς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς· κατεδικάσατε, ἐφρονεύσατε τὸν δίκαιον·

οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν. Μακροθυμήσατε οὖν, ἄδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον. Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε. Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἄδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε· ἰδοὺ ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν.

Ἀλληλούϊα **Ἦχος α'**

Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

π̣^Π
 α̣^χ Κυ ρι ε ε λε η σον π̣^{Ν Π}

π̣^Π
 α̣⁺ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣^Π

π̣^Π
 α̣⁺ Κυ ρι ε ε ε λε η σον π̣^Π

π̣^Π
 α̣⁺ Κοι Κυ ρι ε π̣^Π

π̣^Π
 α̣⁺ Μη η η η η ν η̣^χ

π̣^Π
 α̣⁺ και τω πνευματι ι ι ι ι σθ π̣^Π

π̣^Π
 α̣⁺ Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε π̣^Π Ἐτερον.

π̣^Π
 α̣⁺ Κοι Κυ ρι ε π̣^Π ε ε ε ε ε π̣^Π

π̣^Π
 α̣⁺ α̣⁺ αμην π̣^Π

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

Π **Ἄ**γιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

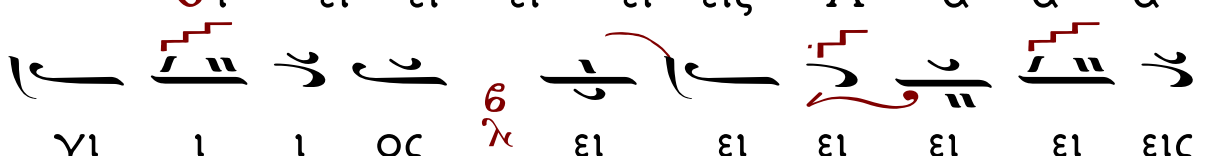
ρι ι ι ος Ι η σους Χρι στος εἰς δο ξαν

Θε ου Πα τρος α μην

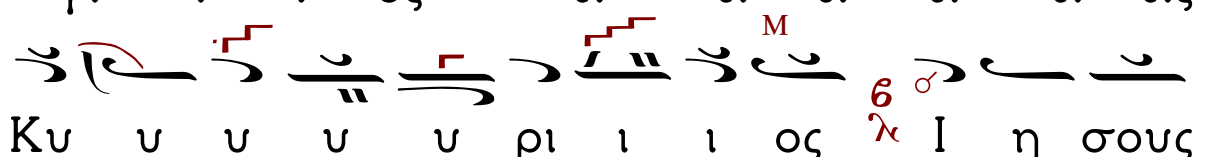
Ἦχος Γ'τος

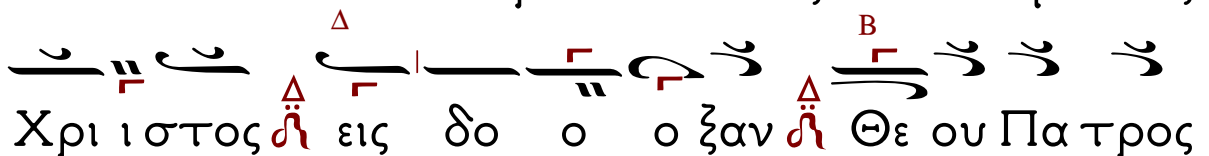
 Α α α α

 ει ει ει ει εις

 Α α α α

 ει ει ει ει εις

 Α α α α

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος π̣.γ̣ Πα

Π
Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φω̣ς το̣ α̣ λη̣ θι̣ νον̣ το̣
φω̣ τι̣ ζον̣ και̣ α̣ γι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζο̣
ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θ̣ρω̣ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣
νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ον̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θ̣η̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣
μα̣ ας̣ το̣ φω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
που̣ ου̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψ̣ω̣
ω̣ με̣ ε̣ θ̣α̣ φω̣ς το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣
υ̣ νο̣ ον̣ τα̣ δι̣ α̣ β̣η̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^κε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^πκαι πα αν τω ων
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

Τῇ Πέμπτῃ (τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων)

Ἦχος λ̣α̣ Νη

Εἰς πα α α ασα αν τη ην γη η η η η
η η η η ην ε ε ζη η ηλ θεν ο φθο
ο ο ο ογγος α α αυ των και εις τα
πε ρα α α τα της οι οι οι κου ου με ε ε
νης τα ρη η μα α α τα α α αυ
των Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου

Ἦχος πλ. Νη

Ν
Δ ν
λε Εἰς πα α α α σα αν τη ην γη
Δ Ν Γ ν
η η η η η η η ην ε ζη η η
Ν Γ
η η η η η η η η η η ε ζη
η η λ θ ε ε ε ε ε λε ε ε ε εν η ο
Δ Ν
φ θ ο ο ο ο ο ο ο ο γ γ ο ο ο ο ο
ο ος α α α α α α α α α ο φ θ ο ο
Ν α
ο ο ο ο γ γ ο ο ο ος α α α α α α
Δ Ν Δ
α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω ων και
Γ
εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Δ
ρα α εις τα πε ε ρα τα α α λα α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

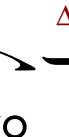
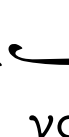
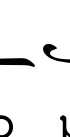
Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰ...

Ἦχος Δι Ἄ μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

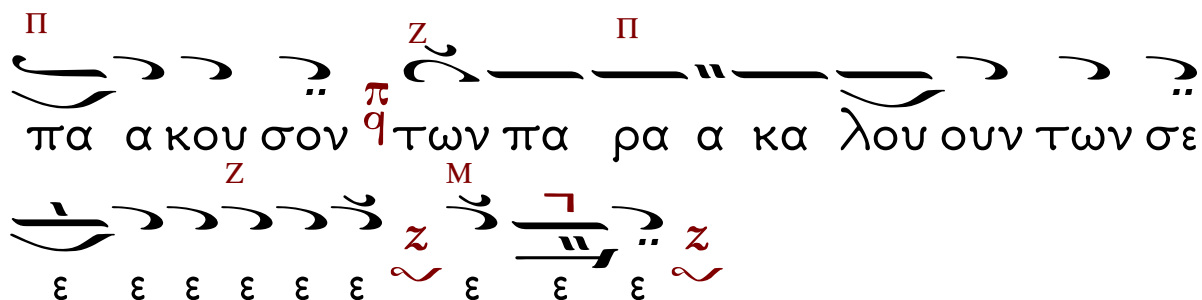
Πληρω θη τω το στομα ημων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἵη τό ὄνομα...

Ἦχος Δί

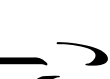
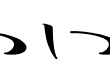
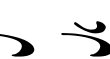
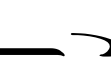
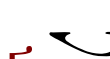
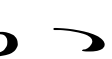
 ^M
 ^Δ ^Γ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
Ἀ α μην ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

Ἦχος Βαρύς Ζω ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z
 ωε ^z Πα να γι ι α Δε
 ε σποι να ^Π υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
^Π ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z
 οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι ^z
^Π ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z
 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας ^z α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον ^z
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
^z ^Π ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z
 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^z παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^z ^Π ^z ^z
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πισ των ^Δ ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z ^z
 Κε χα ρι τω με ε νη η ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

λε Μη η κα τα α πι στε ευ σης με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σ ποι να α α α λ λα δε ζ αι δε ε η σι ι ι ν

του ι κε ε του σου θ λι ψ ις γ αρ ε ε

ε χει με φ ε ε ε ε ε ε ρ ει ν ου

δυ να μαι των δ αι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σ κε π η ν ου κε εκ τη μ αι αι αι ου ου δε

που ου προ σ φυ υ υ γω ο α α θ λι ος

παν το θ εν πο λε μου ου με νος και πα ρ α

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

  ^{z 3}

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.